

# Kitab Daniél - Nomer Tilu Puluh Lima

*Ngungkab Kerangka Nubuat: Paningal William Miller jeung Tilu Kakawasaan Nu Ngadatangkeun Karuksakan Nu Ngarah ka Armagedon*

Jeff Pippenger  
2023-12-30

Dina “waktu ahir,” dina taun 1798, kitab Daniel, sarta leuwih husus deui tetenjoan anu digambarkeun ku Walungan Ulai, dibuka segelna. Tetenjoan éta ngumumkeun dimimitianana pangadilan panalungtikan dina tanggal 22 Oktober 1844. Ayat anu jadi dasar pikeun éta bebeneran nyaéta Daniel pasal dalapan, ayat opat welas. William Miller, utusan anu dipilih pikeun ngenalkeun kabukana segel éta amanat, henteu kungsi sapinuhna ngartos sakabéh bebeneran anu pakait jeung éta tetenjoan, tapi manéhna mémang ngalaksanakeun pagawéan anu geus dipasrahkeun ka dirina.

Nalika Miller mimiti nalungtik firman nubuat, anjeunna ngartos sababaraha aturan tafsir nubuat anu diidentifikasi sarta ditetepkeun dina Alkitab. Aturan-aturan éta tuluy kakodekeun jeung diidentifikasi minangka Aturan Tafsir William Miller. Aturan-aturan éta disahkeun ku ilham sarta diidentifikasi minangka aturan anu bakal dipaké ku jalma-jalma anu ngumumkeun dimimitianana pangadilan eksekutif dina hukum Minggu. Miller nyaksian yén anjeunna ngamimitian panalungtikanana kana Alkitab ti awal Alkitab sarta ngan nuluykeun ka hareup sakumaha anjeunna ngartos naon anu keur dipertimbangkeunana dina waktu éta. Tina pendekatan ieu, gampang katingali kunaon nubuat-waktu anu pangheulana ku Miller diakuan, anu aya patalina jeung amanat anu kudu ku anjeunna diidentifikasi minangka keur kaeusi dina taun 1844, nyaéta “tujuh kali” dina Imamat dua puluh genep.

Ilham ngabejaan ka urang yén malaikat Jibril, babarengan jeung malaikat-malaikat suci séjénna, nungtun pikiran Miller, sakumaha Jibril geus nungtun pikiran Daniel, Yohanes nu narima wahyu, jeung sakabéh nabi dina Alkitab, sabab ka Jibril geus dipasrahkeun pancén anu ku Iblis geus dileupaskeun. Pancén Jibril dilambangkeun dina ngaran kahiji Iblis, Lucifer, anu hartina nu mawa cahaya. Jibril mawa cahaya nubuat ka Miller, sarta ku taat kana éta cahaya anjeunna nepikeun amanat anu ngumumkeun dibukana pangadilan panalungtikan dina 22 Oktober 1844.

Pamadegan anu engké ngamungkinkeun jalma-jalma anu hayang ngartos kana karya William Miller pikeun ngakuan yén anjeunna dipaparin sawatara pamahaman kana kecap nubuat anu jadi konci pikeun pagawéanana dina ngahijikeun amanat ngeunaan pangadilan anu geus deukeut. Salah sahiji konci éta nya éta pangakuanana yén hiji poé ngagambarkeun sataun dina panerapan nubuat. Nu séjénna nya éta hiji struktur nubuat anu ku anjeunna dipaké pikeun nempatkeun jeung nyaluyukeun runtuyan-runtuyan nubuat anu kapanggih ku anjeunna. Struktur éta dumasar kana dua kakawasaan satanis anu mawa karuksakan ka umat Allah jeung ka tempat suci Allah. Sakabéh papanggihan Miller diteundeun dina struktur nubuat anu ngagambarkeun sajarah paganisme anu dituturkeun ku papalisme, anu sacara silih sambung nincak-nincak boh tempat suci Allah boh umat Allah ti mangsa Israil baheula nepi ka Kadatangan Kristus anu Kadua.

Struktur kenabian éta ngamungkinkeun anjeunna pikeun nangtukeun kalayan leres unggal bebeneran anu diperlukeun pikeun netepkeun 22 Oktober 1844 minangka dibukana pangadilan. Tapi bebeneran éta kawates, sabab anjeunna teu tiasa ningali kakawasaan panganiaya katilu anu nuturkeun paganisme jeung kapapaan dina sajarah kenabian. Henteu perlu pikeun anjeunna ningali bebeneran éta, sabab padamelan anjeunna nyaéta ngumumkeun 22 Oktober 1844, sarta cahya ngeunaan kakawasaan panganiaya katilu bakal dibuka segelna sanggeus tanggal éta.

Dina patalina jeung nyaluyukeun pamahaman-pamahaman nubuatna kana hiji struktur ngeunaan dua kakawasaan nu nyababkeun karuksakan, nyaéta Roma pagan, tuluy disusul ku Roma kapapaan, anjeunna ngartos yén kecap anu ditarjamahkeun jadi “the daily,” dina kitab Daniel, téh mangrupa lambang paganisme, jeung/atawa Roma pagan. Kecap “tamid” anu ditarjamahkeun jadi “the daily” dipaké ku Daniel lima kali. Eta salawasna dipaké dina patalina jeung hiji lambang anu ku Miller dipikaharti kalayan leres minangka ngawakilan kapapaan. Lambang kapapaan anu salawasna mucunghul dina patalina jeung “the daily,” diwakilan ku dua lambang. Kumaha ogé, dua lambang kakawasaan kapapaan éta, duanana ngaidentifikasi kapapaan, sanajan kitu, nalika Daniel ngagunakeun kecap “tamid” anu ditarjamahkeun jadi “the daily,” kecap éta salawasna dipaké bareng jeung saméméh lambang kapapaan. Pamahaman Miller yén “the daily,” dina kitab Daniel, jadi dasar tina struktur anu anjeunna tingali, anu dumasar kana dua kakawasaan nu nyababkeun karuksakan: paganisme tuluy kapapaan. Pangidentifikasian Miller kana “the daily,” minangka paganisme dina kitab Daniel, geus ditakdirkeun jadi hiji pasulayan anu kacida gedéna di jero Adventisme, dimimitian dina generasi kadua Adventisme, anu mimiti dina taun 1888.

Bebener profétis anu kahiji anu kapanggih ku Miller, anu jadi salasahiji bagian tina pamahaman ngeunaan 22 Oktober 1844, nyaéta “tujuh kali,” dina Imamat dua puluh genep, sarta éta ogé anu kahiji tina bebeneran-bebeneran anu geus ditetepkeun ku Miller anu ditolak dina taun 1863. Panolakan éta ngamimitian generasi kahiji Adventisme, nalika maranéhna mimiti ngumbara ngaliwatan padang gurun Laodikea. Generasi kadua dimimitian dina Konperénsi Umum Minneapolis taun 1888, sarta sanggeus pemberontakan anu lumangsung di dinya, karya satanis pikeun nampik pangenalan Miller ngeunaan “nu sapopoé” minangka paganisme mimiti lumangsung dina taun 1901. Pamahaman anu bener ngeunaan “nu sapopoé” tacan disisihkeun sapinuhna nepi ka sanggeus pupusna nabi awéwé éta, anu geus nandakeun yén pandangan anu dipromosikeun pikeun ngalawan pamadegan Miller anu bener ngeunaan “nu sapopoé,” geus ditepikeun ku “malaikat-malaikat anu diusir ti sawarga.” Panolakan anu lengkep lumangsung dina generasi katilu kira-kira taun 1931. Generasi katilu geus dimimitian ku medalna buku karangan W. W. Prescott, anu judulna, *The Doctrine of Christ*, pas sanggeus Konperénsi Alkitab taun 1919. Dina taun 1919, generasi katilu dimimitian sarta terus lumangsung nepi ka medalna buku *Questions on Doctrine* dina taun 1957.

Sanggeus padamelan Miller diteguhkeun sarta dijentrekeun kalayan écés dina dua papan Habakuk (bagan para palopor taun 1843 jeung 1850), tuluy Gusti mimiti muka bebeneran yén aya deui hiji kakawasaan katilu anu ngancurkeun, anu baris nuturkeun paganisme jeung kapapaan, anu ogé bakal nganiaya umat Allah.

“Ngaliwatan paganisme, tuluy ngaliwatan Kapapaan, Iblis ngagunakeun kakawasaanana salila mangabad-abad dina usaha mupus tina bumi para saksi Allah anu satia. Kaum pagan jeung kaum papis digerakkeun ku roh naga anu sarua. Maranéhna ngan béda dina ieu waé, yén Kapapaan, bari pura-pura ngawula ka Allah, jadi musuh anu leuwih bahaya jeung leuwih kejem. Ngaliwatan pangantaraan Romanisme, Iblis nyekel dunya jadi tawanan. Garéja Allah anu ngaku-ngaku éta kaséréd kana jajaran kasasab éta, sarta salila leuwih ti sarébu taun umat Allah nandangan amarah naga. Jeung nalika Kapapaan, sanggeus dirampas kakuatanana, dipaksa eureun tina panganiayaan, Yohanes ningali hiji kakawasaan anyar mucunghul pikeun ngaguar sora naga, sarta neraskeun pagawean anu sarua kejemna jeung ngahujat. Kakawasaan ieu, anu pamungkas anu baris merangan garéja jeung hukum Allah, dilambangkeun ku hiji sato galak anu tandukna siga anak domba. Sato-sato galak anu miheulaanana mucunghul ti laut, ari ieu mah mucunghul ti darat, ngalambangkeun tumuwuhna bangsa anu dilambangkeun éta kalayan tengtrem. ‘Dua tanduk siga anak domba’ kacida merenahna ngalambangkeun watak Pamaréntahan Amérika Sarikat, sakumaha dinyatakeun dina dua asas dasarna, nyaéta Republikanisme jeung Protestanisme. Ieu dua asas téh mangrupa rusiah kakuatan jeung kamakmuran urang salaku hiji bangsa. Jalma-jalma anu mimiti manggihan pangungsian di basisir Amérika bungah lantaran maranéhna geus nepi ka hiji nagri anu bébas tina klaim sombong kapausan jeung kakawasaan tiranik pamaréntahan karajaan. Maranéhna mutuskeun pikeun ngadegkeun hiji pamaréntahan dina pondasi anu lega tina kabébasan sipil jeung agama.” Signs of the Times, November 1, 1899.

Miller teu tiasa ningali kakawasaan panganiaya anu katilu, sareng ku sabab éta wangunan pamahamanana teu lengkep, sanajan sampurna cocog pikeun ngalaksanakeun padamelanana. Sadérék White netelakeun yén Miller téh utusan pilihan Allah, yén dina padamelanana anjeunna geus dilambangkeun ku Élias jeung Yohanes Pambaptis, sarta dina panggero kana padamelanana ku Élisa, jeung dina pupusna ku Musa. Saeutik pisan jalma dina sajarah suci anu ngailhaman katerangan nu nyatakeun yén para malaikat keur ngadagoan di sisi kuburna pikeun ngahirupkeun deui maranéhna, nanging ieu téh katerangan ngeunaan Miller. Kanyataan yén padamelanana diwatesan ku sajarah nalika anjeunna dibangkitkeun henteu mangrupa pernyataan anu ngahinakeun Miller, ngan saukur hiji kabutuhan anu kudu diaku, upami padamelanana rék ditimbang dina cahaya sajati tina Firman nubuat Allah.

Miller dipaparinkeun pituduh anu husus, ti malaikat, anu ngamungkinkeun anjeunna nyusun hiji kerangka nubuatan anu dumasar kana dua kakawasaan pangaruksak: kahijian kapidir, tuluy kapausan. Ku sabab kitu, nubuatan-nubuatan anu nandaan sajarah saluareun karuksakan anu dilaksanakeun ku éta dua kakawasaan téh disalahpahaman ku Miller. Sanajan kitu, teu aya sahiji ogé tina éta salah paham anu asup kana dua papan suci Habakkuk, tempat pondasi-pondasi anu diadegkeun ngaliwatan pagawean Miller digambarkeun sacara grafis. Ieu sababna ilham tiasa nyatet ngeunaan bagan 1843 yén éta dipingpin ku panangan Gusti.

“Gusti nunjukkeun ka abdi yén bagan 1843 dipingpin ku panangan-Na, sarta yén taya bagianna anu kedah dirobah; yén angka-angkana téh sakumaha anu dipikahoyong ku Anjeunna. Yén panangan-Na aya di luhurna sarta nyumputkeun hiji kasalahan dina sabagian angka éta, nepi ka taya saurang ogé anu tiasa ningalina, dugi panangan-Na dipiceun.”

“Saterusna abdi ningali ngeunaan ‘Daily,’ yén kecap ‘sacrifice’ téh ditambahan ku hikmah manusa, sarta henteu kaasup kana téksna; jeung yén PANGERAN maparin pamadegan anu leres ngeunaan éta ka jalma-jalma anu ngembarkeun ceurik jam pangadilan. Nalika kasatuan masih aya, saméméh 1844, ampir kabéh ngahiji dina pamadegan anu leres ngeunaan ‘Daily;’ tapi ti saprak 1844, dina kaayaan kabingungan, pamadegan-pamadegan séjén geus dianut, sarta poék jeung kabingungan geus nuturkeun.” Review and Herald, November 1, 1850.

Kaleresan-kaleresan bebeneran ku Miller dumasar kana pituduh para malaikat dipingpin ku Gusti, sarta dina pangrojong kana bagan taun 1843, ilham ngalebetkeun yén pamahaman Miller yén “the daily” ngawakilan paganisme téh leres. Lima kali kecap Ibrani “tamid” anu ditarjamahkeun jadi “the daily” kapanggih dina kitab Daniel, sarta salawasna ngagambarkeun patalina antara dua kakawasaan anu ngadadakkeun karuksakan, nya éta paganisme tuluy papalisme.

Pamahaman Miller ngeunaan “the daily,” minangka lambang kapir, kacida pentingna dina raraga kenabian anu dipaké ku anjeunna, sabab hubungan runtuyan antara kapir anu tuluy dituturkeun ku kapausan jadi titik rujukan anjeunna dina nyaluyukeun sakabéh nubuat anu dipingpin ku anjeunna pikeun kaharti.

Dina “jaman ahir,” dina taun 1798, kitab Daniel dibuka segelna, sarta petikan utama anu ku Sadérék White diidentifikasi minangka “tihan pusat” jeung “pondasi” gerakan Advent téh nyaéta Daniel pasal dalapan, ayat opat welas.

“Kitab Suci anu, leuwih ti batan sakabéh nu séjén, geus jadi boh dasar boh tihan puseur tina iman Advent nyaéta ieu pangandika, ‘Nepi ka dua rébu tilu ratus poé; sanggeus éta tempat suci bakal disucikeun.’ [Daniel 8:14.]” The Great Controversy, 409.

Ayat ka opat welas mangrupa jawaban kana ayat ka tilu welas, sarta éta jawaban moal ngandung harti lamun dipisahkeun tina kontéks patarosanana.

Tuluy kuring ngadéngé hiji mahluk suci keur nyarita, tuluy aya deui mahluk suci séjén nyarios ka mahluk suci anu keur nyarita éta, “Sabaraha lilana eta tetenjoan ngeunaan kurban sapopoé, jeung palanggaran anu ngadatangkeun karuksakan, nepi ka boh tempat suci boh pasukan dipasrahkeun pikeun diinjak-injak?” Tuluy anjeunna ngalahir ka kuring, “Nepi ka dua rébu tilu ratus poé; satuluyna tempat suci bakal disucikeun.” Daniel 8:13, 14.

Dua ayat ieu mangrupa lambang tina nambahanana pangaweruh anu dihasilkeun nalika kitab Daniel dibuka segelna dina “waktu ahir,” dina taun 1798. Ayat katilu welas nandakeun dua kakawasaan nu ngadatangkeun karuksakan, anu ku Miller dijadikeun dasar modél nubuatna. Miller ngaidentifikasi “nu sapopoé,” dina ayat katilu welas, minangka paganisme, sarta “palanggaran anu ngadatangkeun karuksakan” minangka kapapaan. Penting pikeun ngakuan yén modél nubuat anu ku para malaikat dituntun sangkan dipikawanoh ku Miller, diidentifikasi dina dua ayat anu ngawakilan nambahanana pangaweruh anu sumping dina sajarah dina taun 1798. Sanajan kitu, ka Miller henteu dipaparinkeun pikeun ningali kakawasaan salajengna anu bakal naék kana panggung nubuat sarta nganiaya umat Allah.

“Kuring ningali yén éta sato nu dua tanduk boga sungut naga, sarta yén kakawasaanana aya dina sirahna, sarta yén eta parentah bakal kaluar tina sungutna. Tuluy kuring ningali Indung para Palacur; yén indung éta lain putri-putrina, tapi misah sarta béda ti maranéhna. Manéhna kungsi ngalaman mangsana, sarta éta geus kaliwat, jeung putri-putrina, golongan-golongan Protestan, jadi nu saterusna muncul dina panggung sarta ngalakonan pikiran nu sarua jeung nu dipiboga ku indungna waktu manéhna nganiaya para santo. Kuring ningali yén sakumaha indungna geus ngalaman kamunduran dina kakawasaan, putri-putrina geus tumuwuh, sarta enggal maranéhna bakal ngajalankeun kakawasaan nu kungsi dijalankeun ku indungna.”  
Spalding and Magan, 1.

Kakurangan Miller dina ningali kakawasaan katilu maksa anjeunna nyieun kacindekan-kacindekan anu saéstuna salah. Miller nangtukeun sato galak ti laut dina Wahyu pasal tilu welas minangka Roma kaping, sarta sato galak ti bumi minangka Roma kapausan. Nerapkeunana kana Wahyu pasal tujuh welas ogé cacad ku lantaran anjeunna teu sanggup ningali sajarah nubuat anu ngalegaan ngaleuwihan kakawasaan kadua anu ngancurkeun, nyaéta kapausan. Ku sabab kitu, nalika Miller nangtukeun kakawasaan Romawi dina nubuat Daniel, anjeunna nganggap éta minangka hiji kakawasaan anu datang dina dua tahapan. Éta téh mangrupa panerapan anu bener harita kénéh jeung ayeuna ogé, tapi éta ngahalangan anjeunna pikeun ngartos karajaan-karajaan dina nubuat Alkitab minangka naon waé anu ngaleuwihan karajaan kaopat anu dilambangkeun ku Roma. Anjeunna ningali sarta nangtukeun yén karajaan kaopat, nyaéta Roma, miboga dua tahapan, anu dilambangkeun minangka Roma kaping jeung Roma kapausan, tapi anjeunna teu bisa ningali yén Roma kapausan ogé mangrupa karajaan kalima anu kudu dituturkeun ku karajaan kagenep.

Dina pasal kadua kitab Daniel, kaum Millerit ngahijikeun unsur-unsur karajaan kalima tina nubuat Alkitab jeung karajaan kaopat. Dina tingkat dasar, panerapanana maranéhna téh bener, tapi can lengkep, sabab rujukan kahiji ngeunaan karajaan-karajaan dina nubuat Alkitab kudu saluyu jeung rujukan panungtungan ngeunaan karajaan-karajaan dina nubuat Alkitab, ku sabab Yesus, minangka Alfa jeung Omega, salawasna ngagambarkeun ahir ku awal. Teu mampuh ningali bédana antara dua karajaan anu nembé-nyusul ngajadikeun Miller mustahil pikeun ngakuan yén Wahyu pasal dua welas keur nangtukeun paganisme (naga), jeung sato galak ti laut dina Wahyu pasal tilu welas salaku kepausan (sato galak), sarta sato galak ti bumi dina Wahyu pasal tilu welas minangka Protestantisme murtad (nabi palsu).

Miller teu sanggup ningali naga, sato galak, jeung nabi palsu minangka tilu karajaan nu lumangsung silih ganti dina pasal dua belas jeung tilu belas tina Wahyu, ku kituna ku logika nubuatna anjeunna kapaksa nganggap yén dua pasal éta lain gambaran nu lumangsung silih ganti ngeunaan tilu kakawasaan anu mingpin dunya ka Armagedon. Caang anu dipaparinkeun ka Miller téh mangrupa caang anu sampurna pikeun generasina, sarta generasina diuji ku éta caang.

Caang ngeunaan tilu kakawasaan anu nyababkeun karusakan (naga, sato galak, jeung nabi palsu) dipasihkeun ka Future for America dina “waktu panungtungan,” dina taun 1989. Bagian Kitab Daniel anu dibuka segelna ku runtuhna Uni Soviét minangka pangenapan Daniel pasal sabelas ayat opat puluh, nyaéta caang malaikat katilu, ari ka Miller parantos dipasihkeun caang malaikat kahiji. Genep ayat panungtung dina Daniel sabelas katempo minangka dasar jeung tihang puseur gerakan

Future for America, sarta ayat opat puluh tina Daniel pasal sabelas nyindekkeun éta caang, sakumaha ayat tilu welas jeung opat welas tina Daniel pasal dalapan nyindekkeun caang anu dibuka segelna dina gerakan Millerite.

Jeung dina mangsa ahir, raja ti kidul bakal nyorong anjeunna; sarta raja ti kalér bakal ngagempur anjeunna kawas angin puyuh, kalayan kareta-kareta perang, jeung kalayan pasukan berkuda, sarta kalayan loba kapal; jeung manéhna bakal asup ka nagara-nagara, sarta bakal ngabahekeun jeung ngaliwat. Daniel 11:40.

Ayat éta nandakeun hiji perang anu mimiti lumangsung dina “waktu ahir” taun 1798, antara raja kidul jeung raja kalér. Raja kidul ngawakilan Perancis anu ateistis, anu dina taun éta pisan méré tatu maot ka kapausan. Di dinya kapausan diwakilan minangka raja kalér. Perancis, sacara profétis dina taun 1798, mangrupa sapersapuluh tina sapuluh karajaan dina Daniel pasal tujuh. Sapuluh karajaan éta ngawakilan Roma kapor, jeung Roma kapor ngawakilan naga. Kapausan (raja kalér) ngawakilan sato galak. Ayat éta nandakeun yén raja kalér (kapausan), anu dina awal ayat éta geus dibéré tatu maotna, ahirna bakal ngalakukeun serangan balasan ka raja kidul (raja ateisme). Nalika kapausan enya ngalakukeun serangan balasan, raja ateisme geus pindah ti nagara Perancis ka konfederasi Uni Soviét. Perancis mangrupa hiji bangsa, tapi nalika kapausan ngalakukeun serangan balasan ka raja kidul dina ayat éta, raja kidul diidentifikasi salaku “nagara-nagara,” saperti ogé urut Uni Soviét.

Nalika raja kalér (kapapaan) méré balesan, éta ngiring mawa “karéta perang,” “pasukan berkuda,” jeung “loba kapal.” Karéta perang jeung pasukan berkuda téh lambang kakuatan militér, ari kapal téh lambang kakuatan ékonomi. Kakuatan anu ngawangun pakumpulan anu teu suci jeung kapapaan pikeun tujuan ngaruntuhkeun Uni Soviét nyaéta Amérika Serikat, sarta dua kakuatan Amérika Serikat dina Wahyu pasal tilu welas dicirikeun minangka kamampuhna pikeun maksa dunya narima tanda kakawasaan kapapaan ku kakuatan pakarang jeung ékonomi. Jalma-jalma bakal dilarang meuli atawa ngajual lamun henteu boga éta tanda, sarta salajengna deui, lamun henteu boga éta tanda, jalma-jalma bakal dipaéhan.

Ayat opat puluh sacara langsung ngaidéntifikasi naga (raja kidul), sato galak (kapausan), jeung nabi palsu (Amérika Sarikat). Ayat dasar pikeun “waktu ahir” dina taun 1989 ngaidéntifikasi tilu kakawasaan pangarusak anu mingpin dunya ka Armageddon, sakumaha ayat-ayat dasar gerakan Millerit ngaidéntifikasi dua kakawasaan pangarusak, nyaéta paganisme anu diteruskeun ku papalisme.

Ayat éta dimimitian ku hiji perang antara raja kidul jeung raja kalér. Dina awal ayat éta (1798), raja kidul unggul, tapi dina éta ayat, raja kalér ngalakukeun balesan sarta unggul ngalawan raja kidul. Mimiti ayat éta nandaan peperangan antara raja kalér jeung raja kidul, sarta dina panutup pesen anu dikandung dina ayat éta, peperangan anu sarua antara raja kalér jeung raja kidul digambarkeun deui, tapi kalayan hasil anu sabalikna. Mimiti éta nandaan “waktu ahir” dina 1798, sarta peperangan panutupna nandaan “waktu ahir” dina 1989. Ayat éta ngandung dina kasaksian tinulisna tanda tangan Alfa jeung Omega, awal jeung ahir.

Sajarah saenyana tina éta ayat neraskeun ngaliwatan ragragna Uni Soviét dina taun 1989, nepi ka hukum Minggu dina ayat opat puluh hiji. Dina hukum Minggu, ngahijina tilu rupa Babul modéren kajadian ku runtuyan kajadian anu gancang. Ku kituna, ayat opat puluh dimimitian nalika tatu nu matak paéh ditepikeun dina taun 1798, sarta palacur Tirus dipopohokeun. Sajarah anu dilambangkeun ku éta ayat réngsé sagemblengna dina hukum Minggu dina ayat opat puluh hiji, tempat tatu nu matak paéh dipulihkeun sarta palacur Tirus diinget deui. Tanda pangbubukana jeung panutupna dituliskeun lain ngan ukur dina téks anu kapanggih dina éta ayat, tapi ogé dina sakabéh sajarah anu dilambangkeun ku éta ayat. Éta ayat netelakeun kerangka nubuat anu henteu ngan saukur dumasar kana paganisme (naga) jeung kapapaan (sato galak), tapi netelakeun struktur tina tilu kakawasaan anu ngaruksak anu mingpin dunya ka Armagedon.

Raraga nubuatan Miller ngumumkeun datangna pangadilan panalungtikan Allah, sedengkeun raraga nubuatan Future for America ngumumkeun datangna pangadilan éksékutip Allah. Dina “waktu ahir” taun 1989, hiji prosés tilu léngkah tina panggujian jeung panyucian dimimitian nalika genep ayat panungtungan tina Daniel sabelas dibuka segelna dina ragragna Uni Soviét. Béda yén Miller ngan ningali paganisme jeung kapapaan, sarta henteu ningali Protestanisme murtad, kudu kaharti sangkan leres ngartos visi Walungan Ulai anu dibuka segelna dina taun 1798.

Urang bakal neruskeun éta pamatuhan dina artikel salajengna.

“Urang teu boga waktu pikeun dipiceun. Mangsa kasusah aya di hareupeun urang. Dunya keur kagugah ku roh perang. Moal lila deui, kajadian-kajadian kasusah anu geus diucapkeun dina nubuatan bakal lumangsung. Nubuatan dina Daniel pasal ka-sabelas geus meh ngahontal kacumponan anu lengkep. Loba tina sajarah anu geus kajadian dina kacumponan nubuatan ieu bakal kajadian deui.”

Dina ayat ka tilu puluh disebatkeun hiji kakawasaan anu “ayat 30 nepi ka tilu puluh genep dikutip.”

“Pamandangan anu sarupa jeung anu diterangkeun dina kecap-kecap ieu bakal lumangsung.”  
Manuscript Releases, nomer 13, 394.